

[Poul Møller.]

„Men det er meget svært — jeg har personligt forsøgt i 15 år — at vinde forståelse for dette også hos vore politiske ledere“ — deriblandt måske den højtærede finansminister, hvad ved jeg — „ganske vist har man i praksis valgt forbrugsbeskatning gang på gang, senest ved gennemførelse af omsen. Men man gør det hver gang med halvdårlig samvittighed som noget, man er tvunget til af forholdene eller oppositionen eller de radikale — ikke i erkendelse af, at man her betræder en fremtidens skattevej.“

Det er det ærede medlem hr. Erhard Jakobsens opfattelse af socialdemokratiets indstilling til disse problemer, og det er den, jeg har villet videregive, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det ærede medlem er et sandhedsvidne og ved mere om, hvad der sker inden for socialdemokratiet, end jeg kan vide. Det går jeg ud fra.

Den højtærede finansminister synes, at debatten var en smule søvrig. Det kan jeg såmænd give den højtærede minister ret i. Efter den dramatiske finanslovdebat, vi netop havde overstået, måtte der komme et antiklimaks. Men nu var det også en træt regerings kedsommelige forslag, vi skulle tage stilling til, derfor kunne det måske nok blive lidt søvrigt. Den højtærede finansminister spørger: når der skal opgives fordomme, hvem skal så opgives dem? Selvfølgelig de, der har dem, hvem skulle ellers gøre det, og efter min opfattelse er det den højtærede finansminister, der har dem. Den højtærede finansminister sagde, at skattefradragsreglen var en fordom, som jeg havde. Nu var jeg ikke klogere, end at den højtærede minister ville fremsætte forslag om en kildeskat med skattefradragsret, og så kommer han her i dag og siger, at denne skattefradragsret er en fordom. Hvorfor vil den højtærede finansminister fremsætte et forslag, som er fyldt med fordomme. Han er altså så fordomsfri, at han ser bort fra sin egen fordomsfrihed, nej, den går ikke. I hvert fald tyder hans

udtalelse på, at det forslag, som han eventuelt kommer med, eller som hans parti kommer med, eller hvordan det nu bliver, med skattefradragsret og kildeskat, ikke indeholder megen garanti for skattefradragsretten, når det fremsættes af en minister, som selv betragter denne som en fordom. Så kan vi vist igen få bekræftet det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen i går sagde så klart og tydeligt om dette ejendommelige rudiment, som han kaldte skattefradragsretten, at den ville blive afskaffet, den dag socialdemokratiet havde politisk magt til at gøre det. Det er noget, som jeg tror, vi skal lægge vægt på i de kommende måneder.

Så sagde den højtærede finansminister til mig, at det ikke var sikkert, det socialdemokratiske oplæg kom på den måde, at det blev et regeringsforslag, men han syntes i og for sig, det var rigtigt, at embedsmændenes erfaringer blev nyttiggjort. Men hvad vil det sige, at embedsmændenes erfaringer skulle nyttiggøres til fordel alene for socialdemokratiet? Hvad er det for en betragtning? Har embedsmændene ikke også arbejdet for vor regning? Skal det ikke komme landet til gode? Skal dette gå ind i valgkampens oplæg? Nej, må vi bede om, at embedsmændenes erfaringer bliver fremsat offentligt og redeligt, at sådant materiale bliver offentliggjort, eventuelt i betænkningsform. Så kan hvert parti på det grundlag fremsætte hvilke forslag det vil. Hvis ikke regeringen vil fremkomme med forslag, godkendt i statsrådet, vil vi have os fritaget for, at embedsmændene kan sidde i 6 år for at lave et valgoplæg til fordel for socialdemokratiet.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Foged, om hans bemærkninger her skal forstås på den måde, at de ændringsforslag, som man har bedt om at få udarbejdet og beregnet, er de ændringsforslag, man ville have stillet? Hvis det er tilfældet, hvorfor stilles de så ikke? Det er da noget, som ret